

POZIV JAVNOSTI OD KOORDINACIONOG KOMITETA ANTIIMPERIJALISTIČKE LIGE

**ORGANIZUJMO UDRUŽENU BORBU PROTIV IMPERIJALISTIČKIH RATOVA
AGRESIJE, NEPRAVEDNIH RATOVA, SVIH OBLIKA REAKCIJE I FAŠIZMA!
POŠALJIMO IMPERIJALIZAM I SVU REAKCIJU NA SMETLIŠTE ISTORIJE!**

Naš poziv međunarodnom proletarijatu, ugnjetenim narodima svijeta, antiimperijalističkim snagama, revolucionarima i demokratima!

Kao i svi veliki suvereni sistemi eksploatacije koji su postojali u istoriji, imperijalistički sistem se suočava s ekonomskim, političkim, socijalnim i vojnim krizama. Bori se za opstanak uprkos svojim neprekidnim grabežljivim ratovima, neograničenom ugnjetavanju i eksploataciji.

Naš svijet je u vremenu previranja, dubokih nemira i promjena. Prije samo trideset godina, imperijalizam, prvenstveno američki imperijalizam, proglasio je „kraj istorije“! S „Pax Americana“, proglašen je „vječni mir“. Pomoću goleme propagande, pročulo se širom svijeta da nas od sada sleduje budućnost puna mira, demokratije i prosperiteta, garantovana „svjetskom policijom“. Razvoj događaja od kada su ove riječi izrečene do danas pokazao je da je „raj“ koji su obećali imperijalisti značio pakao na zemlji za ugnjetene narodne mase svijeta. Od imperijalističkog obećanja o „životu u velikom raju“, nije prošao niti jedan dan bez rata i razaranja. Nikada u istoriji čovječanstva nije bilo toliko hrane a toliko gladi. Više od 25.000 ljudi umire od gladi svaki dan. Prema zvaničnim podacima, 280 miliona ljudi u 59 zemalja pati od ekstremne gladi, dok više od milijardu ljudi pati od ozbiljnih nestašica hrane.

S druge strane, ogromno bogatstvo je koncentrisano u rukama nekolicine. Najvećih 26 milijardera ima isto toliko bogatstva koliko najsiromašnijih 800 miliona ljudi. Dok radnici i trudbenici svijeta ubrzano gube svoju kupovnu moć i pravo na rad, stvara se sve više i više bogatstva kroz povećanu eksploataciju u korist monopola. Dok je pet najbogatijih ljudi udvostručilo svoje bogatstvo u posljednje tri godine, 500 miliona ljudi je dovedeno u siromaštvo.

Dominacija i poljoprivredna politika imperijalista u svim polufeudalnim, polukolonijalnim i unazađenim zemljama dovode do masovnog raseljavanja seljaka širom svijeta. Poljoprivredna zemljišta koncentrisana su i neprekidno pljačkana od strane nekolicine velikih međunarodnih poljoprivrednih monopola i velikih zemljoposjednika. Ovakva situacija je usloвила da seljačko pitanje, pitanje zemljišta, postane još važnije. Najveći svjetski eksploatatori poljoprivrede, 1%, obrađuju više od 70% svjetskog poljoprivrednog zemljišta. Siromašni farmeri, mali zemljoposjednici i bezemljaški seljaci, koji čine gotovo polovinu svjetskog stanovništva, posjeduju svega 30% svjetskog poljoprivrednog zemljišta a proizvode najmanje 70% hrane koja se konzumira širom svijeta. Povećana eksploatacija i uzurpacija zemlje uz poljoprivrednu politiku koju su nametnuli imperijalisti dodatno su pogoršali uslove siromašnih i bezemljaških seljaka. Mase seljaka, čije se siromaštvo produbljuje, koji se bore s glađu i koji su prognani sa svoje zemlje,

prisiljeni su da žive u siromašnim sirotinjskim četvrtima i barakama u gradovima. Posebno u polufeudalnim, polukolonijalnim zemljama, vladavina imperijalista i agrarna politika koja se sprovodi dovode do masovnog raseljavanja seljaka širom svijeta. Rastući talasi migracija u ruralnim područjima su posljedica polufeudalizma i polukolonijalizma uzrokovanog imperijalističkom dominacijom.

Od Zemaljskog samita u Rio de Žaneiru 1992. godine, emisije su, umjesto da se smanjuju, porasle za 60%. Naročito u ugnjetenim zemljama stvorene su nove oblasti za imperijaliste kako bi pojačali svoju eksploataciju pod maskom odbrane „prirodne sredine“. Industrije i prirodni resursi ovih zemalja su dodatno uništeni, dodatno pogoršavajući s time i položaj masa, posebno seljaka i autohtonog stanovništva.

Samo ratovi koji su počeli 2001. godine u Iraku, Libiji, Avganistanu itd. – su direktno ili indirektno usmrtili 4.7 miliona ljudi. Danas je više od 110 miliona ljudi širom svijeta raseljeno zbog ratova, progona i sukoba svih vrsta. Cionistički rat agresije protiv palestinskog naroda nije izuzetak, on nije ništa drugo do pravo lice imperijalizma i svjetske reakcije. Samo u ubilačkoj cionističkoj okupaciji pojasa Gaze od oktobra 2023. godine, ubijeno je više od 35 hiljada Palestinaca, uz više od 10 hiljada ljudi nestalih pod ruševinama. Ubijeno je više novinara, doktora i humanitarnih radnika u Palestini nego u dvodecenijskom ratu u Vijetnamu i osmogodišnjem ratu u Iraku.

Imperijalizam je reakcija u svim oblastima koja znači gubitak prava. On je trajna reakcija koja utire put k fašizmu. Tvorcima međunarodnih zakona i sporazuma o genocidu, ratnim zločinima i takozvanih ljudskih prava su oni koji ih i sami odbacuju a sprovode samo kada su u pitanju interesi raznih imperijalista. Potiskivanje solidarnosti s Palestinom u Evropi, Sjedinjenim Državama i drugim zemljama dovoljan su prikaz kako se lako krše osnovna demokratska prava poput slobode izražavanja, okupljanja i organizovanja, kojima se buržoaska društva toliko ponose u imperijalističkim zemljama. Čak nisu zagarantovana ni minimalna prava političkih zatvorenika držanim u zatvorima imperijalizma i njegovih sluga širom svijeta. Pored toga, ima još na stotine hiljada onih koji su proganjani, zatočeni, ubijeni i nestali.

Imperijalizam postoji po cijenu groznih i destruktivnih ratova za ogromnu većinu čovječanstva. Ipak, uprkos svim svojim protivrječnostima i trulosti, imperijalistički sistem neće nestati sam od sebe.

Samo organizovanje i borba milijardskih narodnih masa širom svijeta moći će da zбриše imperijaliste i njihove lakeje s lica planete. Narod je pokretačka snaga istorije i bez njega se ništa ne može postići. Dužnost naprednih slojeva naroda, komunista, revolucionara, demokrata, svjesnih radnika i seljaka, progresivnih intelektualaca i omladine jeste da se ujedine s velikom većinom naroda, prevaziđu poteškoće i mobilišu borbu ogromne većine.

Imperijalizam izaziva duboki bijes naroda svijeta te priprema materijalne i moralne uslove za borbu velikih narodnih masa. U mnogim dijelovima svijeta, radnici i trudbenici organizuju masovne proteste i demonstracije za svoja ekonomska, demokratska i politička prava. Hitan je zadatak ujediniti međunarodni proletarijat, ugnjetene narode i borbe ugnjetenih nacija svijeta kako bi se postiglo široko nacionalno i međunarodno jedinstvo protiv imperijalističke ratne agresije, nepravednih ratova, reakcije i fašizma. Uslovi su povoljni za ujedinjenje velike većine naroda protiv imperijalista i njihovih podstrekača.

„IMPERIJALISTI SU TIGROVI OD PAPIRA“. UDRUŽENA MOĆ UGNJETENOG I EKSPLOATISANOG NARODA SVIJETA ĆE RAZBITI „PAPIRNOG TIGRA“!

Imperijalizam, najviši stadij kapitalizma, je monopolistički, propadajući, umirući sistem eksploatacije i pljačke kojeg vlastite protivrječnosti pripremaju za njegov neizbježan kraj. Cijeli sistem se zasniva na težnji za najvećim profitom za monopolistički kapital. Produbljujuća i široko rasprostranjena eksploatacija, bezgranično uništavanje prirode i životnog okruženja, podržavanje svih vrsta reakcionizma, stvaranje i održavanje neprijateljstava među narodima, sprječavanje samoopredjeljenja i nacionalne nezavisnosti naroda, beskrajni nepravedni ratovi za preraspodjelu tržišta, ogromna povećanja sredstava za ratne budžete, sve to služi samo jednoj svrsi: održavanje vlasti monopola nad svijetom pod svaku cijenu. Od smjenjivanja kapitalizma s gospodstvom slobodne konkurencije od strane kapitalizma s gospodstvom monopola, sve do danas, vodila su se dva velika imperijalistička rata za ponovnu podjelu svijeta zarad održavanja tog sistema, što je koštalo milione života, a bili smo svjedoci desetinama regionalnih ratova kroz direktnu okupaciju imperijalista ili pod njihovim vođstvom ili provokacijom. Ovi se ratovi i vojna agresija nastavljaju u trenutnom vremenskom periodu. Dok su nepravedni ratovi i okupacije, s jedne strane, rezultat politike apsolutne dominacije imperijalista, oni također znače stvaranje ogromnih profita za ratnu industriju. Imperijalizam je odgovoran za milijarde ljudi koji žive pod ropstvom i ugnjetavanje naroda. Teret svih oblika ugnjetavanja i brutalnosti primijenjenih zarad dominacije finansijskog kapitala stavljen je na ramena radnika i trudbenika svijeta i ugnjetenih naroda i nacija. Milijarde ljudi se bori kako bi preživjeli u najtežim uslovima podloženi ugnjetavanju od strane imperijalista i njihovih lakeja.

Od drugog imperijalističkog rata za ponovnu podjelu do danas, hegemonistička sila imperijalističkog sistema jeste imperijalizam Sjedinjenih Američkih Država, on je glavni počinitelj svih vrsta eksploatacije, pljačke, nepravednih ratova i okupacija u svijetu. Zbog zakona neravnomjernog razvoja kapitalizma, njegova uloga odlučujuće hegemonске sile razorena je sve više i više, iako Kineski, Ruski, Britanski, Njemački, Francuski, itd. imperijalizam imaju veći utjecaj na ekonomski, politički i vojni parametar svijeta nego prije, imperijalizam Sjedinjenih Država je i dalje centar imperijalističkog sistema i glavni je počinitelj koji određuje tok. S druge strane, uporedno s produbljivanjem protivrječnosti između imperijalista, oni pokušavaju da učvrste svoje suprotne pozicije okupljajući iza sebe svoje zavisne snage. Stoga, unatoč protivrječnostima među njima, formiraju razna ekonomska, vojna i politička udruženja i saveze kako bi osigurali kontinuitet sistema i vlastitih pozicija. Kao i uvijek, radnici, siromašni i ugnjeteni narodi i nacije svijeta su oni koji su pogođeni razarajućim posljedicama ovih produbljujućih protivrječnosti i saveza između imperijalista i njihovih lakeja.

Velika oktobarska socijalistička revolucija 1917. godine otvorila je val novo demokratskih i socijalističkih revolucija, koje su ostvarile odvajanje trećine svjetskog stanovništva od imperijalističkog sistema, postižući najveći razvoj za narodne mase i proletarijat ikada viđen u historiji. Međutim, restauracija kapitalizma u SSSR-u 1956. godine i Kini 1976. godine utrla je put za nastavak i povećanje agresije nad radnicima i ugnjetenim narodima i nacijama svijeta. Premda, uslovima koji su relativno povoljni za imperijaliste i njihove lakeje dolazi kraj.

Centri imperijalizma, propagirajući „vrline“ sistema eksploatacije s argumentom „demokratskog režima“, povećavaju prevladavanje i autoritet represivnih snaga unutar buržoaske države dan za danom, kroz zakone kao i de facto, radi vladinih problema stvorenih od strane zaoštravajuće opšte krize kapitalizma, te sve više koriste državno nasilje protiv naroda i nacija. Dok se snage vojske,

policije i žandarmerije izvode pred javnost, aktiviraju se rasističko-fašističke stranke i organizacije unutar i van parlamenta, a jačaju rezervne snage kontrarevolucije. Opšta kriza imperijalističkog sistema i produblјivanje i širenje protivrječnosti dovodi do toga da buržoaske države učine svoje nasilne načine istaknutijim, vidljivijim i praktičnijim. Ovakva situacija je pokazatelj da je klasna borba zaoštrena i da će u narednim periodima biti još oštija, te da će se buržoaske dominantne države organizovati protiv „grobara“.

Kako se kriza kapitalizma produblјuje a s time raste i cijena koju narodi svijeta plaćaju za nju, manipulacije buržoazije protiv naroda – poput oportunističkih „lijevih“ vlada, radničke aristokratije i oportuniste koji djeluju unutar sindikata i borbi, te obmanjujuća propaganda, poput korištenja pandemije kako bi se zataškala ekonomska kriza – gube svoj efekat sve više i više. Čak i u centralnim državama imperijalističkog sistema, radnička klasa i ugnjetene mase sve više iskazuju svoj bijes i otpor protiv prevladavajućih uslova izlazeći na ulice. Pored ogromnih mogućnosti ugnjetavanja od strane imperijalista i njihovih lakeja, radnici, seljaci i ugnjeteni narodi i nacije, pogotovo u Aziji, Africi i Latinskoj Americi vrše veličanstvene proteste i otpore. Razvoj događaja je znak sazrijevanja novog revolucionarnog vala. Međutim, ono što još nije dovoljno razvijeno su organizacije koje mogu da prihvate, usmjeravaju i vode ovaj revolucionarni val. Moramo da stvorimo što je moguće snažnije, skladnije i šire saveze snaga. Nemamo vremena za gubljenje i odvlačenje pažnje. Istorijske prekretnice zahtijevaju istorijske intervencije. Izreka „Istorija ne prašta praznine“ jeste izraz stvarnosti. Ukoliko ne uspijemo napraviti prave intervencije, pronaći sredstva i metode da shvatimo našu subjektivnu ulogu u ovim trenucima istorijskog loma, imperijalisti i njihove sluge će od toga imati maksimalnu korist.

Antiimperijalistička borba je direktan dio klasne borbe. Osnivanje AIL-a jeste jedan od konkretnih oblika revolucionarne intervencije u uslovima u kojima klasna borba postaje sve oštija, a imperijalistička i reakcionarna agresija nemilosrdno pokušava da održi svoju vlast. Politička linija AIL-a naglašava potrebu za dosljednom antiimperijalističkom strukturom te ističe neophodnost antiimperijalističke linije oblikovane naučnim svjetonazorom proletarijata. Stoga će biti dio revolucionarne transformacije i igrati aktivnu i odlučujuću ulogu u borbi protiv imperijalističkog sistema koji vlada svijetom.

Antiimperijalistička politička linija AIL-a ima pokretački kvalitet za dosljednu borbu protiv imperijalizma. Bijes i otpor klasa i sektora izvan proletarijata protiv imperijalizma će sadržavati ograničenja i dvosmislenosti zbog njihovog razumijevanja antiimperijalizma i značaja koje pridaju antiimperijalističkoj borbi. Proširivanje ovih granica i prevazilaženje protivrječnosti bit će moguće paralelno s razvitkom proleterskog svjetonazora u ovoj borbi.

Linija koju predstavlja AIL uključuje odbranu ispravnih i legitimnih zahtjeva radnika i trudbenika svijeta, siromašnog i bezemljaškog seljaštva i ugnjetenih naroda i nacija širom svijeta. AIL nije u poziciji opšteg protivljenja ili žalbi na postojeće stanje; Naprotiv, ona pokušava da promijeni ovu situaciju i pozicionira se kao aktivan subjekt borbe za realizaciju ove promjene.

U našem vremenu antiimperijalistička borba je također blisko povezana s demokratskom borbom. Načela i vrijednosti demokratije više ne mogu postojati pod okvirom postavljenim od strane buržoazije – koja je sada reakcionarna klasa – te su uspostavili integritet povezan s antiimperijalističkim karakterom. Ova situacija stvara mogućnosti za ugnjetene narode da se dalje ujedine s vrijednostima, principima i političkom linijom proleterske demokratije, koja je sposobna održati dosljednu antiimperijalističku liniju. U ovom kontekstu, demokratsku borbu u svjetskim

razmjerama karakteriše njen kvalitet protivstava s eksploatacijom imperijalizma – njegovog svjetonazora, političke hegemonije i ideološkog pristupa.

AIL se zalaže za prava žena, mladih i manjina, naglašavajući pitanja kao što su obrazovanje, kulturni razvoj i zaštita životne sredine. AIL se bavi pitanjima kao što su dječji rad, uništavanje životne sredine i stambeno pravo, te ih smatra posljedicama imperijalističke eksploatacije.

AIL stoji protiv široko rasprostranjene privatizacije zdravstvenih sistema, protivi se zločinima farmaceutskih monopola i bori se za pristup univerzalnoj zdravstvenoj zaštiti. Dok se AIL protivi opresivnoj politici migracije, najprije se fokusira na osnovne uzroke prisilne migracije i na borbu protiv tih uzroka.

AIL odbacuje saveze koji služe ratnoj industriji i naglašava kako su problemi životne sredine povezani s imperijalističkom eksploatacijom. Ona se direktno zalaže za antiimperijalističke ciljeve u pokretu za zaštitu životne sredine i daje prioritet dobrobiti ljudi u rješavanju tog problema.

NAŠ POZIV SVIM ANTIIMPERIJALISTIČKIM SNAGAMA:

Za kapitalistički sistem, sve služi kao roba kako bi se ostvario profit i iskoristio za reprodukciju kapitala. Ljudi, zajednice, druga živa bića i sama priroda nemaju drugo značenje za kapitalistički sistem nego da budu roba s kojom se može ostvariti profit. Ovi odnosi proizvodnje i raspodjele su uzrok svih problema čovječanstva. Ovaj sistem nije ograničen samo na to da se ostvaruje kroz ekonomsku eksploataciju, ili drugim riječima, ovi odnosi proizvodnje i raspodjele stvaraju oblike čovjeka i društva koji su za njega pogodni. Ideološkom i kulturnom hegemonijom koju stvara, on oblikuje ljudske i društvene forme koje mu se pokoravaju i prihvataju postojeće kao neophodnost. Iako je on izvor problema, također prisiljuje probleme da se pojave i izvan njega. Cilj mu je osigurati da nam je rješenje problema okrenuti se sam sebi i nadati se pomoći od samog sebe. Stoga, moramo se boriti protiv kapitalističkog sistema, moramo se boriti na različitim frontovima kako bismo centralizirali sva ova područja otpora i borbe što je više moguće kako ne bi prekinuli vezu između njih i kako bismo ih usmjerili na glavni izvor koji stvara probleme.

Paralelno s brutalnom mrežom eksploatacije, siromaštva, nezaposlenosti, uslova rada u ropstvu, pristup najosnovnijim ljudskim pravima postaje svakim danom sve teži, nepravedni ratovi postaju sve prošireniji, desetine miliona ljudi napuštaju svoje zemlje i postaju izbjeglice. Raseljavanje miliona seljaka i autohtonih naroda s njihove zemlje kroz prisvajanje poljoprivrednog zemljišta u interesu međunarodnih monopola i velikih zemljoposjednika, širenje rasističkih, fašističkih i vjerskih organizacija, nezamislivo uništavanje prirode su vidljivi rezultati imperijalističkog poretka pljačke i haranja u kojem živimo.

Protiv ovakvog stanja, koje je dostiglo nepodnošljiv nivo za radničku klasu i mase ugnjetenog, eksploatisanog i potiskivanog naroda koji živi u ovim uslovima i koji je direktno izloženi praksi ovog brutalnog sistema, postoje i razni pokreti otpora. Međutim, oni još nemaju liniju borbe i organizaciju koja ujedinjuje njihove snage s pravom perspektivom i pravom organizacijom za borbu protiv zajedničkih neprijatelja. Oni ne mogu suzbiti napade imperijalista i vladajućih klasa koje ovise o njima, čak i ako se postignu uspjesi, oni su privremeni te i njihov snažan otpor može biti slomljen od strane imperijalista i njihovih sluga.

Radnička klasa i široke mase ugnjetenog i eksploataisanog naroda mogu da vode pobjedonosnu borbu protiv ovog surovog i trulog sistema u kome se nalaze, samo ako se ujedine pod ispravnim stanovištem i ispravnim vođstvom. Ovo je neophodna i obavezna realnost za pojedine zemlje i cijeli svijet. Koliko god intenzivno bilo ugnjetavanje i terorizam ljudi koji nemaju ispravnu perspektivu i koji se ne ujedinjaју pod ispravnim vođstvom, ma koliko eksploatacija bila duboka i nepodnošljiva, ovaj surovi poredak će se nastaviti. Hiljade godina istorije klasnih društava je nebrojeno puta dokazalo ovu realnost.

Imamo iskustva u borbi i dostignuća međunarodnog proletarijata i ugnjetenih naroda. Znamo kako smo uspjeli pobijediti i zašto smo gubili. Iako su, u ovoj epohi, imperijalisti i njihove sluge dominirale svijetom, radnici, ugnjeteni narodi i nacije svijeta uspjeli su da ih pobijede mnogo puta i uspostave vlastitu vlast. To su postigli samo udruživanjem snaga protiv imperijalizma i svih vrsta reakcije pod ispravnim vođstvom. Ovo nam je također potrebno i danas. Organizacija AIL-a je korak naprijed ka ispunjavanju ove potrebe.

Osnovna načela i ciljevi Antiimperijalističke lige (AIL) pružaju sveobuhvatan okvir za dosljednu antiimperijalističku borbu na globalnom nivou. AIL nudi sveobuhvatno i principijelno razumijevanje antiimperijalističke borbe koje pokriva širok opseg pitanja i ujedinjaје različite ugnjetene klase i grupe u zajednički cilj.

Radnička klasa i ugnjeteni narodi plaćaju veliku cijenu za život pod imperijalističkim ugnjetavanjem i eksploatacijom. Suočeni smo s klasnom nepravdom, pljačkom naše zemlje, eksploatacijom radničke klase, kršenjem ženskih prava i mnogim drugim problemima. Međutim, umjesto da se borimo odvojeno, možemo ujedinenjem povećati našu snagu i demonstrirati zajednički otpor protiv ovog trulog sistema.

Radnici i trudenici svijeta, siromašni i bezemljaški seljaci i autohtoni narodi kojima se zemlja i životni prostor oduzimaju u ime megaprojekata reaguju i bore se protiv agresije imperijalista i njihovih lakeja. U borbi siromašnih i bezemljaških seljaka autohtonih naroda od Brazila do Meksika da zaštite zemlju, u gnjevu radnika u Bangladešu koji rade za imperijalističke monopole u uslovima ropstva, u snažnom otporu miliona ljudi koji pune ulice u mnogim krajevima svijeta protiv masakra koje je izraelski cionizam izvršio nad palestinskim narodom, u djelima američke, britanske, talijanske, grčke i indijske radničke klase koja odbija da transportuje ili pokušavaju da spriječi transport ratnog materijala. Ukratko, pozivamo vas da budete ujedineni glas i ujedineni nosilac ovog glasa onih koji se bore protiv posljedica imperijalističkog sistema u gotovo svim dijelovima svijeta i iznose svoj bijes na ulice.

Svjesni smo istorijskog tereta koji je klasna borba stavila na naša pleća. Imamo svijest i ubjeđenje da pobijedimo imperijaliste i sve reakcionare. Iznad svega, vjerujemo u snagu milijardi siromašnih i ugnjetenih ljudi koji žude za i zasluđuju svijet pogodan za život.

Pozivamo na osnivanje antiimperijalističke međunarodne organizacije (Antiimperijalističke lige) koja će ujediniti široke narodne mase pod vođstvom proletarijata protiv imperijalizma i svih vrsta reakcije, koja će dati snažnu podršku narodnim ratovima i narodnooslobodilačkim borbama, koja će služiti borbama naroda širom svijeta i koja će preuzeti nezamjenjiv zadatak formiranja antiimperijalističkog svjetskog fronta.

Prateći ovaj poziv, mi formiramo antiimperijalističku barikadu siromašnog i ugnjetenog naroda protiv svake vrste imperijalističke agresije.

S ovom perspektivom, pozivamo sve antiimperijalističke snage da se organizuju i bore unutar Antiimperijalističke lige!

**UJEDINIMO BORBU MEĐUNARODNOG PROLETARIJATA,
UGNJETENIH NARODA I NACIJA KAKO BI ZBRISALI IMPERIJALIZAM
I NJEGOVE SLUGE S LICA PLANETE!**

**PROTIV IMPERIJALISTIČKIH AGRESORSKIH, NEPRAVEDNIH
RATOVA, FAŠIZMA I SVIH VRSTA REAKCIJE: IZGRADIMO
ANTIIMPERIJALISTIČKU LIGU!**

**ORGANIZUJMO SE U ANTI-IMPERIJALISTIČKOJ LIGI, ZAJEDNO
PROŠIRIMO ANTI-IMPERIJALISTIČKU BORBU!**

Koordinacioni komitet Antiimperijalističke lige

PARTIZAN (TURSKA)

REVOLUCIONARNI FRONT ZA ODBRANU PRAVA NARODA (BRAZIL)

FRONT ZA ODBRANU NARODNE BORBE (EKVADOR)

NARODNI POKRET-CRVENO SUNCE (MEKSIKO)